

پوران درخشنده «عشق» می سازد

پوران درخشنده در تدارک ساخت فیلم «عشق» با موضوع مهاجرت و با حضور بازیگران ایرانی و خارجی است. درخشنده این روزها در حال مذاکره با بازیگر است تا هر چه زودتر فیلمش را که با نویسندگی، کارگردانی و تهیه‌کنندگی خودش ساخته خواهد شد، کلید زند. او تأکید دارد که «عشق» را حتماً باید در خارج از کشور بسازد. او از مدت‌ها قبل مشغول نوشتن رمانی براساس زندگی مادرش بوده با عنوان «مادرم ایران» و قصد دارد در آینده هم یک سریال براساس همین رمان برای شبکه نمایش خانگی بسازد. **ایسنا**

همکاری اصغر همت در نمایش «گنجشک مفرغی»

«گنجشک مفرغی» به نویسندگی و کارگردانی شهرام کرمی به‌زودی با بازی اصغر همت در تماشاخانه ایران شهر به صحنه می‌رود. تمرین‌های این نمایش از سال گذشته آغاز شده است و مراحل آماده‌سازی آن طی می‌شود و سایر بازیگران و طراحان نمایش نیز به‌زودی معرفی خواهند شد. آخرین نمایشی که به نویسندگی و کارگردانی شهرام کرمی اجرا شد، به شش سال پیش و اجرای نمایش «چه کسی سهراب را کشت؟» در مجموعه تئاتر شهر برمی‌گردد. **امهر**

«یاس‌های کبود» قبله‌نمای من است

راضیه تجار نویسنده «یاس‌های کبود» از چاپ دوم این اثر خبر داد و گفت: این کتاب قبله‌نمای من است و تعصب خاصی روی آن دارم. یاس‌های کبود رمانی در زمینه دوره رضاخانی است که آن را خیلی دوست دارم و تعصب خاصی روی آن دارم، برای این کتاب خیلی زحمت کشیده‌ام و کتابستان هنر چاپ دوم آن را در طول یک سال انجام داد. مجموعه داستانی هم دارم به نام نث‌های رها و کتابستان هنر برای نمایشگاه کتاب امسال آن را به چاپ می‌رساند. **ایرنا**

تجسمی

ثبت تصاویر دیده نشده از کارهای خیر در جشنواره ملی عکس نیکوکاری

سعیده احسانی‌راد / خبرنگار نخستین «جشنواره ملی عکس نیکوکاری» با شعار «هر ایرانی یک خیرمندانگر» با همکاری خانه هنرمندان و مرکز فرهنگ نیکوکاری خیرمندانگر برگزار می‌شود. به گزارش خبرنگار «ایران»، مهدی توسلی مدیر مرکز فرهنگ نیکوکاری خیرمندانگر در نشست خبری درباره اهداف برگزاری این جشنواره گفت: مرکز فرهنگ نیکوکاری خیرمندانگر از سال ۱۳۹۴ آغاز به کار کرده است و این جشنواره را با هدف گسترش توجه عمومی به فرهنگ نیکوکاری و ترویج نگرش به فرهنگ نیکوکاری در رویدادها و جریان‌های هنری کشور و همچنین گسترش فعالیت خود را در رسانه آغاز کرد. اولین قرعه موسیقی من در خیابان نواب شکل گرفت. همسایه‌های داشتیم به نام استاد رجبعلی امیری فلاح که با بسیاری از بزرگان موسیقی رفت‌وآمد داشت. هنرمندانی چون محمدرضا شجریان، بهرام گودرزی، محمد منتشری و... و آوازه‌هایی که گهگاهی از خانه‌شان شنیده می‌شد، من را به موسیقی علاقه‌مندتر کرد. البته ایشان با نت آشنایی نداشتند، آن را سینه به سینه آموخته بودند و به همین روش آموزش می‌دادند. من نیز مدت کوتاهی در خدمت ایشان بودم، او در ادامه افزود: «گرایش موسیقایی من پیاپ و کلاسیک بود و بعدها به واسطه مازنار با استاد عماد رام آشنا شدم و شاگردی ایشان را کردم و البته استاد نادر گلچین. در همان دوران حدود ۷ تا از ترانه‌های آقای رام را با کسب اجازه خودشان بازخوانی کردم و در حال حاضر هزارچند گاهی از رادیو و تلویزیون پخش می‌شود. همچنین دو کار از آقای فرشید رحیمیان.» حیدری گفت: «اولین قطعه موسیقی که از رادیو شنیدم یکی از کارهای استاد کوروس سرهنگ‌زاده بود. خوشبختانه طی این سال‌ها و در مسیر کارم با تعدادی از بزرگان موسیقی آشنایی و حشون‌نشر داشتم. استادانی چون همایون خرم، فرهنگ شریف، فرهادی، فضل‌الله توکل، اسدالله ملک، جهانگیر ملک، فریدون شهبازیان، منصور نریمان، همچنین عماد رام و نادر گلچین که از آنها بسیار آموختم چراکه از ابتدای نوجوانی به دلیل علاقه‌مندی‌ام به موسیقی این افتخار را داشتم کنارتان باشم و تلمذ کنم. البته همه هنرمندانی که برای این سرزمین زحمت کشیدند نامشان برای همیشه مانا و ماندگار است و هر یک در جایگاه خود بیگانه هستند.» او درباره اثرگذاری فرستنده‌های چون رادیو در معرفی موسیقی بویژه موسیقی ملی از بزرگان جذب آن شدند و طی یک ساعت معین اجرای برنامه داشتند و آن خلأ موسیقایی در رادیو با همت استاد داوود پیرنیا از بین رفت: هنرمندی که ناش از تاریخ موسیقی ما هم‌راه با بزرگان موسیقی ماندگار شد و برنامه‌های مختلفی چون گل‌های چویدگان، گل‌های صحرایی و... را پایه‌گذاری کند و همه اهالی موسیقی به این برنامه ماندگار دعوت شدند و هنوز که هنوز است اجرای برنامه گل‌ها در رادیو خالی است. البته برخی از تهیه‌کنندگان تلاش‌هایی مشابه آن داشتند اما ماندگار نشده. این مجری و گوینده پیشکسوت درباره تولیدات امروز موسیقی که هم‌سو با ذائقه نسل امروز است، اظهار کرد: «ایراد چندانی بر این موضوع وارد نیست چراکه جوانان هم و بخش موسیقی برمی‌گردد، به این دلیل که اشراف کمتری به موسیقی‌های ایرانی و فاخر دارند. کارهای بسیاری در رادیو و تلویزیون پخش می‌شود اما آنچه مهم است طی این سال‌ها اتفاق مهمی در رسانه ملی شکل نگرفته است تا هنرمندی چون عبدالوهاب شهیدی، نادر گلچین، عماد رام و... معرفی کند و این خلأ همچنان احساس می‌شود. این مشکل مدیریتی موجب شده موسیقی خوب را کمتر بشنویم و جالب اینکه با وجود تولیدات جدید همچنان بسیاری از مخاطبان مشتاق شنیدن کارهای قدیمی هستند و آثار موسیقایی که حرفی برای گفتن داشته باشند طی این سال‌ها به ندرت شنیده شده است؛ مابقی کارها مصرفی شده و ماندگاری در آذهای مردم ندارد.»

اخبار

توضیحاتی درباره کنسرت گرشاسبی در بوشهر

به گفته مدیرکل ارشاد استان بوشهر، آرمان گرشاسبی هیچ مانعی برای برگزاری کنسرت در بوشهر ندارد. آرمان گرشاسبی قرار بود در دو روز آخر فروردین ماه امسال در بوشهر روی صحنه برود که بنا بر دلایلی نامعلوم کنسرت او لغو شد؛ کنسرتی که گفته می‌شود کلیه مجوزهای لازم را دریافت کرده بود.

در همان زمان، عبدالرحیم افروغ، مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان بوشهر اعلام کرد که فضای برگزاری کنسرت‌های موسیقی در بوشهر مهیاست و مشکلی برای برگزاری مطابق با دستورالعمل‌های وزارت ارشاد وجود ندارد.

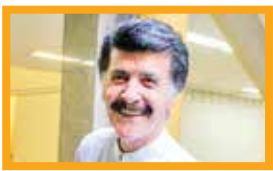
با این حال به واسطه لغو اختتامیه فستیوال «کوچه» و برگزار نشدن دو کنسرت آرمان گرشاسبی و معین زندی، شبانه‌ی درباره آینده برگزاری کنسرت در این استان وجود داشت که در همین رابطه افروغ گفته: «کنسرت آرمان گرشاسبی مجوزهای لازم را دریافت کرده بود، منتفی لغو آن به علت ماجرابی بود که بین اداره اماکن و مؤسسه «آوای هنر» پیش آمده بود؛ البته این مشکل سوءتفاهمی بیش نبود و با صحبت حل شد.» **ایسنا**

واکنش تند اسعدیان به صحبت‌های نایب‌رئیس هیأت مدیره نماوا

محمد حسن شانه‌ساز زاده مؤسس شاتل و نایب‌رئیس هیأت مدیره نماوا در گفت‌وگویی با یکی از رسانه‌ها به تندی به بازیگران و تهیه‌کننده‌های سینما حمله کرده و اظهار داشته: «۳۰۰ میلیارد تومان روی نماوا سرمایه‌گذاری کرده‌ایم. هر قسمت یک سریال معمولی ۳ میلیارد و برای یکی از سریال‌های جدید نماوا به نام «سوشون»، ۸ میلیارد تومان هزینه شده است. بی‌اخلاق‌تر از بی‌تقصد تر از بازیگران و هنرمندان ندیده‌ام! پول بده هر کاری می‌کنند!»

همایون اسعدیان کارگردان سینما و تلویزیون در واکنش به اظهارات جنجالی محمد حسن شانه‌ساز زاده که از بازیگران به عنوان افراد بی‌اخلاق می‌فقط پول را می‌شاستند نام برده بود اظهار کرد: «من در میزان از وقاحت در اظهار نظر کسی در مورد هنرمندان ندوم و این صحبت‌ها بی‌سابقه است. به خصوص وقتی سؤال کننده از آقای شانه‌ساز زاده می‌پرسد نگران عدم همکاری بازیگران و تهیه‌کنندگان پس از این حرف‌ها نیستید؟ می‌گوید پول که بدهید می‌آیند! قیاس به نفس می‌فرمایید جناب شانه‌ساز زاده! حداقل برای منی که در دو پروژه با شما کار کردم و چیزهای بسیاری از شما دیدم این حرف‌ها باعث تأسف است. جناب شانه‌ساز زاده! برای حفظ حرمت اسعدیان ایران، من، همایون اسعدیان عضو کوچک و بزرگ موسیقی مردمی معروفی و سبک آوازخوانی‌ام مورد توجه ایشان قرار گرفت و من را به

جای خالی هنرمندان بزرگ موسیقی در رادیو

داوود حیدری، مجری، صدابیشه و خواننده پیشکسوت کشورمان هم در این گفت‌وگو بیان کرد: «سال ۱۳۵۳ وارد رادیو شدم و ابتدای کار به عنوان بازیگر فعالیت خود را در رسانه آغاز کردم. اولین قرعه موسیقی من در خیابان نواب شکل گرفت. همسایه‌های داشتیم به نام استاد رجبعلی امیری فلاح که با بسیاری از بزرگان موسیقی رفت‌وآمد داشت. هنرمندانی چون محمدرضا شجریان، بهرام گودرزی، محمد منتشری و... و آوازه‌هایی که گهگاهی از خانه‌شان شنیده می‌شد، من را به موسیقی علاقه‌مندتر کرد. البته ایشان با نت آشنایی نداشتند، آن را سینه به سینه آموخته بودند و به همین روش آموزش می‌دادند. من نیز مدت کوتاهی در خدمت ایشان بودم، او در ادامه افزود: «گرایش موسیقایی من پیاپ و کلاسیک بود و بعدها به واسطه مازنار با استاد عماد رام آشنا شدم و شاگردی ایشان را کردم و البته استاد نادر گلچین. در همان دوران حدود ۷ تا از ترانه‌های آقای رام را با کسب اجازه خودشان بازخوانی کردم و در حال حاضر هزارچند گاهی از رادیو و تلویزیون پخش می‌شود. همچنین دو کار از آقای فرشید رحیمیان.» حیدری گفت: «اولین قطعه موسیقی که از رادیو شنیدم یکی از کارهای استاد کوروس سرهنگ‌زاده بود. خوشبختانه طی این سال‌ها و در مسیر کارم با تعدادی از بزرگان موسیقی آشنایی و حشون‌نشر داشتم. استادانی چون همایون خرم، فرهنگ شریف، فرهادی، فضل‌الله توکل، اسدالله ملک، جهانگیر ملک، فریدون شهبازیان، منصور نریمان، همچنین عماد رام و نادر گلچین که از آنها بسیار آموختم چراکه از ابتدای نوجوانی به دلیل علاقه‌مندی‌ام به موسیقی این افتخار را داشتم کنارتان باشم و تلمذ کنم. البته همه هنرمندانی که برای این سرزمین زحمت کشیدند نامشان برای همیشه مانا و ماندگار است و هر یک در جایگاه خود بیگانه هستند.» او درباره اثرگذاری فرستنده‌های چون رادیو در معرفی موسیقی بویژه موسیقی ملی از بزرگان جذب آن شدند و طی یک ساعت معین اجرای برنامه داشتند و آن خلأ موسیقایی در رادیو با همت استاد داوود پیرنیا از بین رفت: هنرمندی که ناش از تاریخ موسیقی ما هم‌راه با بزرگان موسیقی ماندگار شد و برنامه‌های مختلفی چون گل‌های چویدگان، گل‌های صحرایی و... را پایه‌گذاری کند و همه اهالی موسیقی به این برنامه ماندگار دعوت شدند و هنوز که هنوز است اجرای برنامه گل‌ها در رادیو خالی است. البته برخی از تهیه‌کنندگان تلاش‌هایی مشابه آن داشتند اما ماندگار نشده. این مجری و گوینده پیشکسوت درباره تولیدات امروز موسیقی که هم‌سو با ذائقه نسل امروز است، اظهار کرد: «ایراد چندانی بر این موضوع وارد نیست چراکه جوانان هم و بخش موسیقی برمی‌گردد، به این دلیل که اشراف کمتری به موسیقی‌های ایرانی و فاخر دارند. کارهای بسیاری در رادیو و تلویزیون پخش می‌شود اما آنچه مهم است طی این سال‌ها اتفاق مهمی در رسانه ملی شکل نگرفته است تا هنرمندی چون عبدالوهاب شهیدی، نادر گلچین، عماد رام و... معرفی کند و این خلأ همچنان احساس می‌شود. این مشکل مدیریتی موجب شده موسیقی خوب را کمتر بشنویم و جالب اینکه با وجود تولیدات جدید همچنان بسیاری از مخاطبان مشتاق شنیدن کارهای قدیمی هستند و آثار موسیقایی که حرفی برای گفتن داشته باشند طی این سال‌ها به ندرت شنیده شده است؛ مابقی کارها مصرفی شده و ماندگاری در آذهای مردم ندارد.»

حیدری: با وجود تولیدات جدید همچنان بسیاری از مشتاقان شنیدن کارهای قدیمی هستند و آثار موسیقایی که حرفی برای گفتن داشته باشند طی این سال‌ها به ندرت شنیده شده است؛ مابقی کارها مصرفی شده و ماندگاری در آذهای مردم ندارد

گزارش «ایران» از اثرگذاری رادیو در معرفی موسیقی ملی ایران در گفت‌وگو با پیشکسوتان موسیقی و رادیو نت‌های ماندگار جعبه جادویی

موسیقی

نداسجانی روزنامه‌نگار

امروز سه‌شنبه چهارم اردیبهشت‌ماه، رادیو ۸۴ ساله شد. راه‌اندازی اولین فرستنده رادیویی به سال ۱۳۱۹ (۱۴ اردیبهشت‌ماه) بازمی‌گردد؛ رسانه‌ای که از زمان اولین پخش آن تا به اکنون، صداهای بسیاری را به گوش مردم رساند و امروز بسیاری از همین صداهای ماندگار دیگرین ما نیستند. از صدای ماندگار هنرمندان موسیقی تا گویندگان پیشکسوت. صداهایی که از همین فرستنده به مردم معرفی شدند و این ارتباط‌ها شکل گرفت. آن هم در دورانی که کمتر خانه و خانواده‌ای از داشتن رادیو بهره‌مند بودند. اما این جعبه جادویی توانست در معرفی هنر و هنرمندان، بویژه موسیقی نقش بسزایی داشته باشد. ارکسترهای ماندگار موسیقی از همین رادیو کار خود را شروع کردند. به عنوان مثال اولین ارکستر رادیویی به سرپرستی ابوالحسن صیبا با حضور نوازندگانی چون مهدی خالدی، موسی معروفی، مرتضی محجوبی، حسین تهرانی و... روی صحنه رفت و سال‌ها بعد از آن با راه‌اندازی برنامه گل‌ها با ابتکار داوود پیرنیا در رادیو ملی ایران، علاوه بر حضور اساتید چیره‌دست نوازنده، خوانندگان بزرگی چون گلپا، قوامی، ایرج، عبدالوهاب شهیدی، بنان، ادیب خوانساری و... در رادیو اجرای برنامه داشتند و موسیقی جاودانه ملی ایران از همین فرستنده کوچک به گوش دنیا رسید؛ موسیقی‌اصیلی که امروزه سهم کمی از آن رسانه ملی پخش و شنیده می‌شود و طایفه‌ای از موسیقی‌های عامه‌پسند و پاپ پر کرده است.

در رادیو به شهرت رسیدم

امین‌الله رشیدی یکی از همین پیشکسوتان موسیقی است که سه سال‌ها در رادیو فعالیت کرده و ترانه خواننده است؛ سالروز تولد او با رادیو گره خورده است؛ ۴ اردیبهشت‌ماه به سال ۱۳۰۴ و امروز ۹۹ ساله می‌شود. هردو، میراث‌دار هنر و موسیقی هستند؛ میراث‌دار هنر و موسیقی تاریخ خواننده بازنماده از دو نسل ۳۰ و ۴۰ است. او در این گفت‌وگو گفت: «طی سال‌ها فعالیت کاری‌ام ۱۲۰ کار خواننده‌ام و تا به این سن هنوز هم دست‌انجام‌هایم در موسیقی و موسیقی‌دانان احترام می‌گذاشتند. نمی‌دانم چرا رسانه‌های ما به هنر موسیقی بی‌توجه شده‌اند.» از نگاه این هنرمند پیشکسوت موسیقی «آثاری که امروز به گوش می‌رسد چه موسیقی پاپ و چه موسیقی سنتی تاریخ مصرف پیدا کرده و آشفته‌بازاری است، بنابراین مستولان فرهنگی باید به گوش باشند و دلسوزی کنند تا شاید این اوضاع سروسامان پیدا کند.

فرهنگی حفظ شود

فرهنگی کلین، تهیه‌کننده پیشکسوت و مطرح رادیو هم در این گفت‌وگو اظهار کرد: «زمانی که به رادیو آمدم (سال ۱۳۴۸) آرشو موسیقی در رادیو، هم به لحاظ تولیدات خودمان و هم به لحاظ موسیقی‌های روز دنیا، بسیار غنی بود، بخصوص تولیدات ملی- میهنی‌مان که شامل موسیقی اقوام، مارش‌های نظامی، موسیقی روز و... بود. جالب است بدانید موسیقی‌های محلی بسیاری در آن زمان تولید شد که همچنان مورد استفاده است.» او درباره تولیدات امروز رادیو اظهار داشت: «همیشه گفته‌ام بار دیگر تکرار می‌کنم رادیو یک رسانه گرم است و براین نظرم که با وجود پیشرفت تکنولوژی، رادیو همچنان مخاطبان خود را دارد و هیچ‌گاه از بین نخواهد رفت و اعتبارش را حفظ کرده است. نکته دیگر اینکه آثاری که از رادیو پخش می‌شود مستند و

کلین: من به عنوان یک همکار قدیمی رادیویی معتقدم بلیستی حرمت رادیو در بخش موسیقی حفظ شود اما کمترین کسبی به این موضوع توجه دارد. به جوانانی که فعالیت خود را در این رسانه شروع کرده‌اند هم توصیه می‌کنم این موضوع را مورد توجه قرار دهند.

رشیدی: آثاری که امروز به گوش می‌رسد چه موسیقی پاپ و چه موسیقی سنتی تاریخ مصرف پیدا کرده و تبدیل به آشفته‌بازاری شده است، بنابراین مستولان فرهنگی باید به گوش باشند و دلسوزی کنند تا شاید این اوضاع سروسامان پیدا کند.